

Arrest

nr. 55 323 van 31 januari 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 14 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 11 mei 2010 dient verzoekster, van Armeense nationaliteit, een asielaanvraag in.

Met een schrijven van 21 juni 2010 brengt de advocaat van verzoekster verwerende partij op de hoogte van het feit dat verzoekster is opgenomen in het ziekenhuis. Verzoekster brengt een attest van hospitalisatie een medisch attest uit Armenië en een medisch attest uit België bij.

Op 18 augustus 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing.

Het door verzoekster niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U, een Armeens staatsburger van Armeense afkomst, bent geboren op 13 november 1958 in de stad Jerevan, waar u ook uw domicilie had. U verklaarde gescheiden te zijn. U werkte sinds januari 2007 als freelance journaliste voor de krant Zhamanak.

U verklaarde omwille van volgende redenen uw land van herkomst verlaten te hebben. Op 25 november 2009 verscheen er in de oppositiekraant Zhamanak een kritisch artikel van u dat handelde over de president en zijn broer. Diezelfde dag zijn er 4 gewapende en gemaskerde personen bij u thuis binnengevallen. Zij hebben u geslagen en geschopt. Deze gewapende en gemaskerde personen hebben diezelfde dag ook brand gesticht in uw atelier. Deze brand werd geblust door uw moeder en enkele bureu. U hebt het bewustzijn verloren en bent overgebracht naar het ziekenhuis. Daar bent u opgenomen van 25 november 2009 tot 10 december 2009 met breuken aan de neus en linkerrib. Op 13 december 2009 werd u thuis meegenomen naar het politiebureau van Shengavit, waar u 24u werd vastgehouden. U werd vrijgelaten op voorwaarde dat u een nieuw artikel zou schrijven waarin u verklaart dat u geïntimideerd werd door de mannen van Levon Ter Petrosyan om een artikel te schrijven tegen de president. Na uw vrijlating bent u gevlucht naar uw zus, daarna bent u naar uw moeder gegaan. U veranderde dagelijks van verblijfplaats omdat u bang was om op éénzelfde plaats te verblijven.

U verliet Armenië uiteindelijk op 24 april 2010. U bent vanuit Jerevan met de auto vertrokken naar Georgië. Van daaruit bent u naar Oekraïne gereisd, alwaar u 10 dagen bent verbleven in een huis te Donetsk. Van Donetsk bent u met de auto naar België gereisd. U bereikte België in de ochtend van 11 mei 2010. Nog diezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties uw originele geboorteakte, een medisch attest uit Armenië en een medisch attest uit België voor. U hebt sinds uw aankomst in België nog regelmatig contact met uw moeder en 2 dochters, die momenteel in Jerevan te Armenië verblijven.”

Met een schrijven van 22 oktober 2010 brengt de advocaat van verzoekster een verbetering aan in het oorspronkelijke verzoekschrift. Zij verduidelijkt dat de naam van de Procureur A.H. is en zijn adres de A.straat betreft.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenconventie) aan en van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

2.2. De Raad stelt in eerste instantie vast dat niettegenstaande de opsomming van de verschillende geschonden geachte wets- en verdragsbepalingen, uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoekster de schending van de motiveringsplicht aanvecht, en dit in het licht van de vluchtelingendefinitie, zonder meer.

2.3. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekster, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

2.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in

rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.5. Verzoekster stelt vooreerst dat het feit dat haar moeder en haar twee kinderen nog steeds in Armenië verblijven de geloofwaardigheid van haar asielrelaas bevestigt en benadrukt dat zij slechts tijdelijke bescherming van de Belgische autoriteiten behoeft en wenst terug te keren naar Armenië wanneer haar problemen zijn opgelost, wat zij ook verschillende malen heeft bevestigd tijdens het gehoor. Dit, zo zegt zij, bevestigt in grote mate de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. De Raad is evenwel van oordeel dat deze bewering geen afbreuk doet aan de volgende vaststellingen :

2.6. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.7. De motieven van de bestreden beslissing luiden als volgt:

“Er dient eerst en vooral opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent uw asielrelaas aannemelijk te maken. Uit uw verklaring blijkt dat u ernstig wordt vervolgd omwille van het schrijven van een artikel in Zhamanak, een oppositiekrant in Armenië. Er dient echter te worden vastgesteld dat u de naam van het artikel niet eens kende (CGVS p.24). Bovendien legt u het artikel in kwestie niet voor aan het Commissariaat-generaal. Daarbij is uw journalistieke en politieke kennis erg gering. U verklaarde nochtans dat u in de periode van 2007 tot 2009 ongeveer 1 a 2 artikels per maand hebt geschreven. U hebt verscheidene keren tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal aangehaald dat de demonstraties na de presidentsverkiezing in Jerevan plaatsvonden op 1 maart 2007 (CGVS p.20 en CGVS p.22). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat deze demonstraties hebben plaatsgevonden op 1 maart 2008. Daarnaast vernoemde u tijdens het gehoor de oppositiezender ALM, maar u kunt niet aangeven waar deze afkorting voor staat (CGVS p.24). U bent tevens niet op de hoogte van de financiering van uw krant. U kan ook niet de precieze ideologie achter de krant Zhamanak weergeven. Bovendien bent u erg vaag over de uitgangspunten van uw krant (CGVS p.23). Van iemand die beweert journaliste te zijn voor een oppositiekrant en die aangeeft ongeveer 1 a 2 artikels per maand geschreven te hebben tussen de periode van 2007 en 2009, kan verwacht worden hiervan op de hoogte te zijn. Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs voorlegt ter staving van uw journalistieke activiteiten. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk ondermijnd.

Bovendien kunt u uw reisroute niet aannemelijk maken. U kan wel aangeven op welke naam de reisdocumenten stonden, maar heeft verder geen kennis over de gebruikte reisdocumenten. Zo kende u niet de geboortedatum en het staatsburgerschap vermeld op de documenten (CGVS p.11). Daarnaast geeft u meermaals aan dat er wel grenscontroles hebben plaatsgevonden maar dat u niet persoonlijk werd gecontroleerd (CGVS p. 11-12). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers

dat er bij binnenkomst in Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grens passeerde en u geringe informatie kan geven over uw reisdocumenten, niet geloofwaardig.

Zelfs indien uw problemen geloofwaardig zijn, quod non, is het verder opvallend dat u slechts weinig overtuigende stappen hebt ondernomen om uw problemen kenbaar te maken. U gaf aan dat u naar de procureur-generaal bent gegaan maar dat u werd buitengehouden door de wachters. Echter, u kunt de naam niet geven van de procureur-generaal noch het adres waar de procureur-generaal gevestigd is (CGVS p.17). Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Daarnaast bent u als journaliste, die nota bene werkte voor de oppositie, niet op de hoogte van het bestaan van de ombudsman en mensenrechtenorganisaties binnen Armenië (CGVS p.18). Bovendien is het opmerkelijk dat met uw profiel als journaliste bij een oppositiekrant, er geen ruchtbaarheid is gegeven aan uw problemen en dat u geen hulp hebt gezocht bij uw collega's van de oppositiekrant (CGVS p.24; CGVS p.29). Gezien de ernst van de door u verklaarde feiten, u werd geslagen, geschopt en belandde in het ziekenhuis waarna u met de dood werd bedreigd (CGSV p.15-16), kan toch van u verwacht worden dat u op zijn minst meerdere pogingen zou ondernemen om uw problemen kenbaar te maken en hulp te verkrijgen bij de autoriteiten. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aangetast.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u merkwaardig genoeg geen informatie had over de huidige stand van zaken aangaande uw problemen (CGVS p.27) en de telefonische bedreigingen naar uw moeder (CGVS p.25), niettemin u sinds uw aankomst in België nog steeds contact heeft met uw familie in uw thuisland, meer bepaald met uw moeder en uw dochters (CGVS p.5-6). Gezien de ernst van uw vrees, meer bepaald de vrees voor uw eigen leven (CGVS p.27) kan toch redelijkerwijze van u verwacht worden dat u enige stappen zou ondernemen om de huidige stand van zaken te achterhalen. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder in het gedrang.

U legde tijdens het gehoor een medisch attest uit Armenië en een medisch attest uit België voor inzake uw hartproblemen. In deze attesten wordt er gesproken over regelmatige en serieuze hartklachten. U verklaarde tevens dat u in België een hartoperatie hebt ondergaan op 7 juli 2010 en dat u nogmaals op consultatie dient te gaan op 6 september 2010, waarna mogelijks een tweede operatie volgt. Er wordt in deze attesten echter geen verband aangetoond met de door u aangehaalde problemen. (CGVS p. 27-28) U dient zich voor de beoordeling van uw medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Aangaande uw medische problemen die u op dit moment kent, slaagt u er niet in aan te tonen dat deze problemen veroorzaakt zijn door de problemen die u verklaarde gekend te hebben in uw land van herkomst.

Het andere door u neergelegd document, uw originele geboorteakte, bevat informatie met betrekking tot uw identiteit, doch spreekt zich niet uit over uw specifieke problemen. Derhalve wijzigen dit document niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.8. Verzoekster voert aan dat haar interview op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen "in slechte omstandigheden" werd afgenomen omdat zij enkele dagen voor haar interview een hartoperatie onderging, wat de accuraatheid van haar antwoorden en haar concentratie in sterke mate heeft beïnvloed. Verzoekster wilde dit gehoor, gelet op het belang ervan, absoluut laten doorgaan en vindt het betreuenswaardig dat de verwerende partij niet is overgegaan tot een tweede interview om de onduidelijkheden uit te klaren.

2.9. De Raad betwist op geen enkele manier dat verzoekster, die op 16 juli 2010 werd gehoord, op 7 juli een hartoperatie onderging en dat het derhalve aannemelijk is dat haar gezondheidstoestand niet optimaal was tijdens het gehoor. Anderzijds verklaarde zij zelf dat "de dokter heeft gezegd dat ik sowieso moet verschijnen" (gehoorverslag CGVS d.d. 16 juli 2010, administratief dossier, stuk 4, p. 4), waaruit kan worden afgeleid dat haar toestand niet van dien aard was dat het de verstrekking van een

medisch attest teneinde het gehoor uit te stellen, zou verantwoorden. Uit de neerslag van het interview blijkt dat de verwerende partij het gehoor één keer heeft onderbroken omdat verzoekster zich niet goed voelde (gehoorverslag CGVS d.d. 16 juli 2010, administratief dossier, stuk 4, p. 7), dat zij een aantal keren zelf aangaf in de war te zijn ingevolge de vraagstelling of zich niet te kunnen concentreren (gehoorverslag CGVS d.d. 16 juli 2010, administratief dossier, stuk 4, p. 7, 17, 20, 30) en dat haar advocaat op het einde van het interview wees op de hartoperatie van verzoekster, opmerkte dat zij er beduidend slechter uitzag dan bij het begin van het gehoor, dat er twijfels konden worden geuit omtrent de accuraatheid van de antwoorden en dat een eventueel tweede gehoor gewenst kon zijn. De lezing van het gehoorverslag en de antwoorden van verzoekster op de vragen die haar werden gesteld laten naar het oordeel van de Raad niet toe te oordelen dat de ongemakken die zij tijdens het interview ondervond van een andere orde waren dan de fysieke gevolgen van de operatie en de stress die onmiskenbaar gepaard gaat met elk gehoor, maar die de asielaanvrager er niet van kan ontslaan gedetailleerde en coherente verklaringen af te leggen omtrent de belangrijke elementen van het asielrelaas. De door verzoekster bij het verzoekschrift gevoegde medische attesten kunnen daar niet anders over doen denken: ze bevestigen verzoeksters hartkwaal en schetsen de behandeling, maar maken er op geen enkel ogenblik melding van dat haar medische conditie er haar van zou weerhouden om volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat een tweede gehoor in casu aangewezen was en haar verklaringen tot een andere beslissing hadden kunnen leiden.

2.10. Verzoekster gaat vervolgens in op de motieven van de bestreden beslissing en poogt haar onwetendheid en geringe journalistieke en politieke kennis te rechtvaardigen door te stellen dat zij moeilijk kan worden omschreven als "journaliste", dat zij tussen 1990 en 2007 een kapsalon openhield en pas in 2007 artikels is beginnen te schrijven, zodat de verwerende partij te veel belang hecht aan het feit dat zij als journaliste heeft gewerkt voor een oppositiekrant. Zij stelt verder niet exclusief te zijn verbonden aan de oppositiekrant en meent geen politiek geïnspireerde artikels te hebben geschreven, maar vooral over "kinderen en over het leven van mensen".

2.11. De Raad is van oordeel dat het niet onredelijk is om van iemand die haar asielrelaas volkomen steunt op haar journalistieke activiteiten bij een oppositiekrant, zelfs al was dit slechts voor korte tijd en al houdt zij voor geen hechte exclusieve binding met de oppositiekrant te hebben gehad en zelfs al verklaart zij wel kennis te hebben over het personeel dat er wordt tewerkgesteld, hun namen en hun functies, te verwachten dat zij kan antwoorden op vragen aangaande deze krant en aangaande haar journalistieke activiteiten. Tevens komt het de Raad niet onredelijk voor dat wordt gepeild naar verzoeksters kennis betreffende het algemene politieke leven in Armenië, gelet op het feit dat zij verklaarde aan de universiteit te hebben gestudeerd, afdeling filologie, faculteit journalistiek en gelet op de door verzoeker aangehaalde politieke vervolging omwille van het schrijven van een kritisch artikel betreffende de president en zijn broer als journaliste voor een oppositiekrant. Dat zij hier in gebreke blijft kan niet worden vergoelijkt door de voormelde argumentatie in het verzoekschrift. Immers, uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekster in eerste instantie verklaarde vanaf 2007 te werken als journaliste voor de oppositiekrant Zhamanak en zelf het volgende aangaf: "(...) *ik was politiek niet actief, maar ik schreef wel over politiek*" en "*voor mijn werk bij Zhamanak waren het verschillende thema's, bijna alles. Maar sinds ik voor Zhamanak werkte, schreef ik enkel over de gebeurtenissen in het land. Omdat in onze politiek was er geen waarheid meer te bespeuren, daarom schreef ik hierover*" (gehoorverslag CGVS, administratief dossier stuk 4, p.6). Het feit dat verzoekster freelancer was bij de krant en ook zou hebben gewerkt als kapster, kan gelet op deze verklaringen geen soelaas bieden voor haar onwetendheid. De Raad is van oordeel dat het schrijven voor een oppositiekrant, zelfs als freelancer, een bepaald engagement veronderstelt en minstens kennis van het politieke en maatschappelijke leven, zelfs al stelt verzoekster nu dat het voor haar vooral belangrijk was dat zij terug een uitdagend werk had en geld kon verdienen. In ieder geval is het niet aannemelijk dat verzoekster wat betreft de ideologie van de krant niet verder komt dan: "*Ze zijn tegen de staat en voorstander van Levon Ter Petroyan en zijn programma*". Zelfs aangenomen dat de situering van de politieke manifestaties door verzoekster per vergissing in 2007 werden gesitueerd, biedt verzoekster geen afdoende verklaring voor haar onwetendheid over de oppositiezender ALM -haar verklaring in haar verzoekschrift dat het een niet zo bekende zender is waar zij niet naar keek volstaat niet in het licht van het voorgaande veronderstelde engagement en kennis-, de precieze ideologie en de financiering van de krant Zhamanak, zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld. Daar kan nog aan worden toegevoegd dat verzoekster niet met zekerheid kon stellen of deze krant ook op het internet werd

gepubliceerd (gehoorverslag CGVS, administratief dossier stuk 4, p. 22). Al deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.12. Dat verzoekster de naam van het artikel dat de oorzaak van haar problemen blijkt te zijn geworden niet kan geven omdat het artikel gewoon geen titel had is evenmin geloofwaardig. Dit klemmt des te meer nu zij noch dit artikel, noch enig ander artikel van haar hand voorlegt, terwijl in alle redelijkheid van haar kan worden verwacht dat zij een ernstige inspanning zou ondernemen om dergelijke essentiële stukken, die als cruciale elementen van het asielrelaas van verzoekster kunnen worden aangemerkt, te bekomen via de redactie van de krant. Dienaangaande dient nog te worden opgemerkt dat verzoekster tijdens het gehoor aanvankelijk, op de vraag of Samvel Hakobyan ervan op de hoogte was dat zij Armenië had verlaten, antwoordde : “Nee, sinds het incident heb ik niet meer gebeld, ben ik niet meer langs geweest omdat ik bang was” (gehoorverslag CGVS, administratief dossier stuk 4, p. 24), terwijl zij later te kennen gaf dat zij diezelfde persoon heeft gebeld vanuit België (p 30).

2.13. De Raad verwijst voorts naar de bestreden beslissing in zoverre daarin wordt vastgesteld dat zij, als journaliste voor een oppositiekrant niet op de hoogte is van het bestaan van een ombudsman en mensenrechtenorganisaties in Armenië én dat er geen ruchtbaarheid is gegeven aan haar problemen en zij geen hulp heeft gezocht bij haar collega's. Verzoekster stelt hier wederom tegenover dat zij slechts sedert 2007 bij de krant werkte en dan nog freelance, en dus met een beperkt contact met collega's zodat zij deze niet om hulp kon vragen. Zij is geen politiek analiste, en erkent dat zij geen weet heeft van een ombudsman, en evenmin van mensenrechtenorganisaties, die overigens toch maar zouden worden gecontroleerd door de president.

2.14. Verzoekster kan niet worden bijgetreden: zoals sub 2.11. reeds werd gesteld dat het schrijven voor een oppositiekrant, zelfs als freelancer, een bepaald engagement veronderstelt en minstens kennis van het politieke en maatschappelijke leven, zeker gelet op verzoeksters beweerdelijke universitaire opleiding. Het is derhalve volstrekt ongeloofwaardig dat zij geen weet heeft van de aanwezigheid van een ombudsman en mensenrechtenorganisaties in Armenië. Bovendien is het al even onaannemelijk dat verzoekster zich niet zou gewend hebben tot haar eigen collega's bij de oppositiekrant -zelfs al had zij er maar een beperkt contact mee- om ruchtbaarheid te geven aan haar problemen. Het is immers precies de core-business van een dergelijke krant om de wanpraktijken en misbruiken gepleegd door het regime aan de kaak te stellen.

2.15. Uit hetgeen voorafgaat volgt de kern van verzoeksters asielrelaas is aangetast door vaagheden, onjuistheden, tegenstrijdigheden en onwetendheden, die van aard zijn de geloofwaardigheid van het hele asielrelaas volledig te ondermijnen. Verzoekster kan derhalve niet worden gevolgd waar zij stelt dat haar verhaal coherent en plausibel is. Het niet kunnen voorleggen van bewijsstukken houdt een verdere negatieve indicatie in voor de geloofwaardigheid van het relaas. Derhalve is de Raad van oordeel dat alleen al op grond van de in dit arrest besproken determinerende motieven van de bestreden beslissing -die door verzoekster niet worden weerlegd- de verwerende partij genoegzaam kon besluiten dat een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in verzoeksters hoofde niet aannemelijk is. De overige in de bestreden beslissing opgenomen motieven zijn overtoollig, zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekster aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Het enig middel is niet gegrond.

2.16. In zoverre verzoekster in fine van haar verzoekschrift om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verzoekt, dient te worden vastgesteld dat zij geen andere elementen aanbrengt dan deze die haar inmiddels ongeloofwaardig bevonden asielrelaas constitueren. Derhalve kan er in haren hoofde evenmin een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, van de vreemdelingenwet, worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS